

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. maja 1915.

Treść: (M 141.—145.) 141. Obwieszczenie, dotyczące stóp odszkodowania za pewne oznaczone materyaly, zawierające azot. — 142. Rozporządzenie, którym zarządza się dostarczenie materyałów, zawierających azot, objętych rekwiizycią w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 3. marca 1915. — 143. Obwieszczenie, którym uzupełnia się obwieszczenie z dnia 19. marca 1915, dotyczące stóp wynagrodzenia za pewne oznaczone metale i stopy. — 144. Rozporządzenie, dotyczące uchylenia rekwiizycji pewnych metali i stopów. — 145. Rozporządzenie, dotyczące używania i dostarczania pewnych oznaczonych metali i stopów.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innymi interesowanymi Ministerstwami z dnia

27. maja 1915,

dotyczące stóp odszkodowania za pewne oznaczone materyaly, zawierające azot.

Ceny, ustanowione w myśl postanowień § 18. : 2., drugi ustęp rozporządzenia ministeryjnego z dnia 14. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 326, zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, o świadczeniach wojennych, ogłasza się, jak następuje:

§ 1.

Stopa
odszkodowania

1. Za 100 kg czystego amoniaku w surowej (amoniakowej) wodzie gazowej . . . . . K 60.—
2. Za 100 kg czystego amoniaku w zgęszczonej (amoniakowej) wodzie gazowej z zawartością najmniej 15% amoniaku . . . . . 125.—

Stopa
odszkodowania

3. Za 100 kg azotu w siarczanie amonowym (bez opakowania) . . . . K 172.—
4. Za 100 kg azotu w wapno-azocie (cyanamidzie wapna) wraz z bębnem . . . . . , 150.—

§ 2.

Ceny rekwiizycyjne obowiązują na miejscu rekwiizycji.

Georgi wr.

142.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innymi interesowanymi Ministerstwami z dnia

27. maja 1915,

którem zarządza się dostarczenie materyałów, zawierających azot, objętych rekwiizycią w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 3. marca

1915, Dz. u. p. Nr. 51.

§ 1.

Objęte rekwiizycią w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 3. marca 1915, Dz. u. p.

Nr. 51, zapasy pewnych oznaczonych materiałów, zawierających azot, winni posiadacze i przechowujący przesyłać na żądanie zarządu wojskowego, po stwierdzeniu przez urząd kolejowy ciężaru do wskazanego im miejsca jako zwyczajną przesyłkę towarową, przyczem siarczan amonowy i wapno-azot winny być odpowiednio opakowane. Koszta opakowania i transportu będą nadawcy przez zarząd wojskowy wynagrodzone.

§ 2.

Posiadacze lub przechowujący mają równocześnie z nadaniem materiałów na kolej przesyłać odbiorcy spis dostarczanych materiałów.

W tym spisie należy podać: nazwisko posiadacza i w danym razie tego, który dotąd materiał przechowywał, powiat polityczny i miejsce, gdzie materiał leżał dotąd na składzie, miejsce nadania przesyłki, przy siarczaniu amonowym i wapno-azocie sposób opakowania i umieszczone na opakowaniach znaki, stwierdzoną przez urząd kolejowy ilość i ciężar brutto nadanych sztuk towaru, oraz ich ciężar netto. Spis ma być podpisany przez nadawcę.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie natychmiast po jego ogłoszeniu.

Georgi wr.

143.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

którem uzupełnia się obwieszczenie z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65, dotyczące stóp wynagrodzenia za pewne oznaczone metale i stopy.

1. Do tabeli punktu 1. obwieszczenia z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65, należy wstawić:

Klasa	Materiały	Stopa wynagrodzenia za 100 kg K
29	Za nowy miesiąc	235

2. Sztuki odlewów surowych należy wynagradzać według stóp w punkcie 1. wspomnianej tabeli.

Georgi wr.

144.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

dotyczące uchylenia rekwizycji pewnych metali i stopów.

§ 1.

Objęte w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81, rekwizycją na cele wojenne zapasy:

1. rud, produktów pierwotnych, popiołów i okruchów,

2. cyny i stopów cyny łącznie z materyałami starymi i odpadkami mogą być dowolnie używane.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie zaraz po jego ogłoszeniu.

Georgi wr.

145.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

dotyczące używania i dostarczania pewnych oznaczonych metali i stopów.

Na zasadzie §§ 24. i 27., ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zapasy:

1. blach i drutów grubości ponad 1 mm, tablic, płyt, sztab i rur z glinu, ołowiu (także twardego ołowiu), niklu, miedzi, mosiądzu, spiżu i tombaku, także wówczas, gdy oznaczone materyaly są obrzynane lub pocięte, lecz dalej nie przerobione,

2. sztuk surowego odlewu z ołowiu (także twardego ołowiu) niklu, miedzi, spiżu i tombaku są na mocy obecnego rozporządzenia objęte rekwiżycią na cele wojenne.

Rekwizycja nie rozciąga się na zapasy wymienionych materyałów, istniejące w dniu wejścia w moc obowiązującą tego rozporządzenia, które nie przekraczają następujących ilości:

Przy glinie 20 kg, ołowiu 100 kg, niklu 1 kg, miedzi 30 kg, mosiądzu, spiżu i tombaku po 100 kg.

Zresztą mają postanowienia §§ 1. do 6. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28, zastosowanie także do zapasów, objętych rekwiżycią na mocy obecnego rozporządzenia.

§ 2.

1. Materyaly objęte rekwiżycią według § 1. tego rozporządzenia,

2. objęte rekwiżycią na cele wojenne według rozporządzenia z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81, zapasy:

a) glinu, antymonu, ołowiu (także twardego ołowiu), miedzi, mosiądzu, niklu i spiżu,

b) stare materyaly i odpadki wymienionych metali i stopów

winni posiadacze lub przechowujący dostarczyć zarządowi wojskowemu najdalej do dnia 8. czerwca 1915, według następujących przepisów.

Niezależnie od tego dostarczenia należy uszczecnić przepisowo te zgłoszenia zapasów, które mają być na mocy przepisu rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 27, według stanu z dnia 31. maja 1915, wnoszone w dniu 8. czerwca 1915 do właściwej władzy politycznej I. instancji.

§ 3.

Oznaczone materyaly należy stosownie i o ile możliwości według poszczególnych rodzajów metali osobno opakowane, po stwierdzeniu przez urząd kolejowy ilości i ciężaru nadanych sztuk towaru, przesyłać najpóźniej do dnia 8. czerwca 1915 do właściwej c. k. komisyi odbiorczej dla metali i stopów (Grac, Praga, Salzburg lub Wiedeń; według rozporządzenia ministeryjnego z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 66), jako zwykłej przesyłce towarowej.

W liście przesyłkowym należy wymienić nadane gatunki z podaniem, czy stanowią one nowe czy stare materyaly, miedziane okruchy itp. Koszta opakowania i transportu zostaną nadawcy przez zarząd wojskowy zwrocone; jeśli zapasy zostaną uznane jako niezdatne do celów wojennych, zarząd wojskowy ponosi także koszta przesyłki zwrotnej.

Co do dalszego wynagrodzenia obowiązują w obydwu wypadkach postanowienia §§ 2. i 3. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28. Do zapasów, oznaczonych w § 1., punkt 1. obecnego rozporządzenia, należy zastosować przepisy punktu 2. obwieszczenia ministeryjnego z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65.

§ 4.

Posiadacz lub przechowujący ma równocześnie z nadaniem materyałów na kolej przesyłać właściwej komisyi odbiorczej spis dostarczonych materyałów. W tym spisie należy podać: posiadacza i w danym razie tego, który dotychczas materyał przechowywał, powiat polityczny i miejsce, gdzie materyał był dotąd na składzie, miejsce

nadania przesyłki, sposób opakowania i umieszczone na opakowaniach znaki, stwierdzoną przez urząd kolejowy ilość i ciężar brutto nadanych sztuk towaru, pojedyncze rodzaje przesłanych materyałów i ich ciężar netto. Spis ma być podpisany przez nadawcę.

Drugi równobrzmiący egzemplarz spisu należy przesłać bezpośrednio c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej (Wiedeń, I., Ministerstwo wojny).

Gdy się rozchodzi o materyały, które znajdują się w samej siedzibie komisji odbiorczej lub jej najbliższym otoczeniu, zatem nie mają być przesłane koleją, lecz dowiezione, wówczas przedwszystkiem należy wspomniane spisy przesłać najdalej do dnia 8. czerwca 1915 centralnej komisji rekwizycyjnej i właściwej komisji odbiorczej, poczem ta ostatnia komisja oznaczy dzień i miejsce dostawy.

§ 5.

Jeżeli przeznaczony na dostarczenie komisji odbiorczej zapas:

1. materyałów, wymienionych w § 2. pod 1 jest szczuplejszy, niż zapas, który istniał w dniu 31. marca 1915,

2. materyałów, oznaczonych w § 2., pod 2 szczuplejszy, niż zapas, który odpowiada stanowi z dnia 31. marca 1915 z dorachowaniem przyrostu, powstałego w czasie między dniem 31. marca a dniem 31. maja 1915, wówczas obowiązany do dostarczenia posiadacz lub przechowujący winien równocześnie z przesaniem wspomnianego w § 3. spisu usprawiedliwić wobec Centralnej komisji rekwizycyjnej tę szczuplejszą dostawę przez wniesienia podania.

O ile zobowiązany powołuje się na to, że materyał obrócony został w celu spełnienia nakazów zarządu wojskowego lub dlatego jest nadal bezwarunkowo potrzebny dla jego własnego lub innego, przezeń do udziału przyzwanej przedsiębiorstwa, ma on wymienić tę władzę wojskową, która udzieliła nakazu, oznaczyć przedmiot tego nakazu i podać datę i liczbę nakazu. Po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia nie wolno już z zapasów, przeznaczonych na dostawę, wydawać materyałów na inny cel, nawet za poświadczaniami (§ 2. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81).

O ile obowiązany powołuje się na to, że c. k. Ministerstwo handlu pozostawiło mu materyały do wolnego rozporządzenia (§ 5. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28), ma podać datę i liczbę tego zezwolenia.

§ 6.

1. Z zapasów materyałów, wymienionych w § 2. pod 1, nie są objęte rekwizycją i nie podpadają obowiązkowi dostarczenia:

a) 50%, o ile materyały te są w posiadaniu przedsiębiorstw przemysłu elektrotechnicznego, które zajmują się wyrobem maszyn, aparatów, przewodów i wykonywaniem urządzeń elektrycznych,

b) 20% w innych wypadkach.

2. Obowiązkowi dostarczenia nie podlegają również i mogą być używane dowolnie:

20% zapasów materyałów, wymienionych w § 2. pod 2.

Dalej nie podlegają obowiązkowi dostarczenia:

3. Stare materyały i odpadki, które posiadacze przerabiają we własnym przedsiębiorstwie na metale surowe, lub polecają przerabiać je w ten sposób w innych, tutejszo-krajowych przedsiębiorstwach. Użycie uzyskanego materyalu surowego jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu lub w celu spełnienia nakazów zarządu wojskowego, udzielonych posiadaczowi materyałów.

4. Zapasy glinu, których właściciele przedsiębiorstw wytwarzania żelaza i stali potrzebują do pokrycia własnych potrzeb do końca lipca 1915.

5. Te ilości objętych rekwizycją materyałów, których posiadacze potrzebują do końca lipca 1915 do ulepszeń w celu utrzymania nadal własnego przedsiębiorstwa. Ten ostatni wyjątek zachodzi jednak tylko wówczas, gdy z powodu szczególnej właściwości urządzeń warsztatowych zastąpienie przez inne materyaly nie jest możliwe.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą zaraz po jego ogłoszeniu.

Georgi wr.